

Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 12

Vydána dne 29. června 1984

OBSAH:

55. Zákon o pozemních komunikacích [silniční zákon], úplné znění zákona, jak vyplývá z pozdějších zákonů změn a doplnění
 56. Zákon o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení
 57. Zákon o některých změnách v nemocenském zabezpečení pracujících
 58. Zákon, kterým se mění zákon o pěstounské péči
 59. Nařízení vlády České socialistické republiky, kterým se zřizuje čestné uznání Za rozvoj národních výborů
 60. Nariadenie vlády Slovenskej socialistickej republiky, ktorým sa zriaďuje čestné uznanie Za rozvoj národných výborov
 61. Vyhláška Ministerstva zdravotnictva Slovenskej socialistickej republiky o udeřování, změně a odnímání povolení na poskytování zahranično-hospodářských služeb v oblasti kúpeřnej léčby a o kontrole těchto služeb
 62. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby
Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
-

55

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění zákona ze dne 30. listopadu 1961 č. 135 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem ze dne 21. března 1984 č. 27 Sb.

ZÁKON

o pozemních komunikacích (silniční zákon)

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 3

Silniční správní orgány

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Vysoce rozvinutý hospodářský, politický a kulturní život v našem státě vyžaduje, aby pozemní komunikace splňovaly požadavky bezpečné, rychlé, plynulé a hospodárné dopravy, podporovaly rozvoj a plnění úkolů v průmyslu a zemědělství, napomáhaly rozvoji motorismu a technickému vývoji dopravních prostředků, přispívaly k rozšiřování cestovního ruchu a odpovídaly požadavkům obrany státu. Pozemní komunikace jsou budovány, rekonstruovány, spravovány a udržovány v souladu se zásadami státní dopravní politiky, s koncepcí rozvoje dopravní soustavy a s ohledem na ochranu životního prostředí.

(2) Pozemní komunikace se rozdělují podle dopravního významu, určení a technického vybavení na dálnice, silnice, místní komunikace a účelové komunikace. Dálnice a silnice tvoří jednotnou komunikační síť.

ČÁST PRVNÍ

PLÁNOVÁNÍ A SPRÁVA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍ

§ 2

Plánování pozemních komunikací

(1) Výstavba a přestavba pozemních komunikací se provádí na základě národohospodářských plánů. Výstavbu a přestavbu dálnic, silnic a místních komunikací plánují silniční správní orgány, výstavbu a přestavbu účelových komunikací plánují organizace, které je mají ve správě.

(2) Plány rozvoje dálnic, silnic a místních komunikací jsou podklady pro přípravu investiční výstavby a vypracování územně plánovací dokumentace.

(1) Státní správu ve věcech pozemních komunikací vykonávají silniční správní orgány, kterými jsou federální ministerstvo dopravy, ústřední orgány státní správy ve věcech dopravy republik a národní výbory všech stupňů.¹⁾

(2) Federálnímu ministerstvu dopravy přísluší výkon státní správy ve věcech dálnic.

(3) Ústředním orgánům státní správy ve věcech dopravy republik přísluší

- a) stanovit hlavní směry silniční politiky a rozvoje silničního hospodářství včetně organizační struktury a řízení,
- b) zabezpečovat stavebně technické vybavení silniční sítě podle potřeb silniční dopravy a obrany státu,
- c) rozhodovat o zařazení nově budovaných silnic do silniční sítě, o jejich přeřazování, popřípadě vyřazování z této sítě, jakož i o přeřazování místních komunikací a účelových komunikací do této sítě,
- d) určovat třídy jednotlivým silničním tahům,
- e) zřizovat a vést ústřední evidenci silnic,
- f) zajišťovat podklady nezbytné pro povolování mezikrajských přeprav předmětů a vozidel o celkové hmotnosti vyšší než 60 tun, zejména navrhopvat krajským národním výborům vhodné trasy pro tyto přepravy; trasy, které přesahují území České socialistické republiky nebo Slovenské socialistické republiky, navrhopvat vždy ve vzájemné spolupráci obou ústředních orgánů státní správy ve věcech dopravy republik.

(4) Krajským národním výborům přísluší

- a) povolovat přepravu zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a vozidel, pokud trasa pře-

¹⁾ Zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění vyhlášeném pod č. 31/1983 Sb. pro Českou socialistickou republikou a pod č. 35/1983 Sb. pro Slovenskou socialistickou republiku.

Zákon č. 111/1967 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon Slovenské národní rady č. 43/1968 Sb., o hlavním městě Slovenska Bratislavě, ve znění pozdějších předpisů.

pravy přesahuje územní obvod jednoho okresu nebo kraje,

- b) povolovat uzavírky a zřizovat objízdky na silnicích I. třídy,
- c) rozhodovat o připojení silnic, místních komunikací a účelových komunikací na silnice I. třídy, o úpravách nebo zrušení těchto připojení, jakož i o zřízení nebo zrušení sjezdů ze silnic I. třídy na sousední nemovitosti.

(5) Okresním národním výborům přísluší výkon státní správy ve věcech silnic ve všech případech, pokud z ustanovení zákona nevyplývá jinak.

(6) Místním národním výborům přísluší výkon státní správy ve věcech místních komunikací a účelových komunikací.

§ 3a

Speciální stavební úřady

(1) Působnost speciálního stavebního úřadu²⁾ pro dálnice vykonává federální ministerstvo dopravy.

(2) Působnost speciálního stavebního úřadu pro silnice, místní komunikace a účelové komunikace vykonávají okresní národní výbory.

§ 3b

Připojování pozemních komunikací

(1) O připojování pozemních komunikací, zřizování sjezdů ze silnice nebo místní komunikace na sousední nemovitosti, o úpravách nebo zrušení připojení pozemních komunikací a sjezdů ze silnice nebo místní komunikace na sousední nemovitosti rozhoduje s ohledem na ochranu dotčené pozemní komunikace a na bezpečnost provozu na ní příslušný silniční správní orgán.

(2) Na rozhodování podle odstavce 1 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 3c

Státní odborný dozor

(1) Státní odborný dozor nad pozemními komunikacemi vykonávají

- a) nad dálnicemi federální ministerstvo dopravy,
- b) nad silnicemi krajské národní výbory a okresní národní výbory,
- c) nad místními komunikacemi a účelovými komunikacemi místní národní výbory.

(2) Orgány státního odborného dozoru dbají na zajištění ochrany pozemních komunikací a dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti a podmínky

pro užívání pozemních komunikací stanovené tímto zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení, jakož i opatření silničních správních orgánů.

(3) Zjistí-li orgán státního odborného dozoru závalu, vyzve organizaci, popřípadě podle povahy věci přímo pracovníka, odpovědného za dodržování stanovených povinností, aby zjednal nápravu; při výkonu dozoru může dávat příkazy a zákazy, jakož i činit vhodná zatímní opatření k odstranění závalů.

(4) Nebude-li zjednána náprava, vydá orgán státního odborného dozoru rozhodnutí, v němž nařídí zjednání nápravy, popřípadě i zastavení nezákonně prováděných činností.

(5) Pracovníci pověřeni výkonem státního odborného dozoru jsou povinni vést uživatele k ochraně pozemních komunikací a zachování pořádku na nich. Jsou oprávněni zjišťovat totožnost osob, jejichž jednání ohrožuje pozemní komunikaci nebo provoz na ní. Jsou povinni se prokázat kontrolním odznakem a služebním průkazem. Při výkonu své funkce využívají zkušenosti a iniciativy pracujících, spolupracují s kontrolními orgány a s orgány společenských organizací, zejména Revolučního odborového hnutí.

(6) Dohled na výkon státního odborného dozoru nad silnicemi, místními komunikacemi a účelovými komunikacemi přísluší ústředním orgánům státní správy ve věcech dopravy republik (vrchní státní odborný dozor).

§ 3d

Správa národního majetku

(1) Ke správě pozemních komunikací jsou příslušné

- a) jde-li o dálnice, organizace k tomuto účelu zřízené federálním ministerstvem dopravy a jím řízené,
- b) jde-li o silnice, okresní národní výbory, popřípadě organizace k tomuto účelu jimi zřízené,
- c) jde-li o místní komunikace, místní národní výbory, popřípadě organizace jimi k tomuto účelu zřízené,
- d) jde-li o účelové komunikace, organizace, jímž zcela nebo převážně slouží.

(2) Státní socialistické organizace a národní výbory, které jsou příslušné ke správě pozemních komunikací podle odstavce 1 (dále jen „správci komunikací“), jsou povinny tento národní majetek udržovat ve stavu odpovídajícím účelu, k němuž byl určen, a plnit povinnosti stanovené předpisy o správě národního majetku. To platí obdobně i pro jiné socialistické organizace než státní, které mají účelové komunikace ve vlastnictví nebo v trvalém užívání.

²⁾ § 120 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

ČÁST DRUHÁ**DÁLNIČE, SILNICE A MÍSTNÍ KOMUNIKACE****ODDÍL 1****UŽÍVÁNÍ A OCHRANA DÁLNIC, SILNIC
A MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ****§ 4****Dálnice**

Dálnice jsou budovány jako komunikace směrově rozdělené s mimoúrovňovým křížením se všemi ostatními komunikacemi.

§ 4a**Silnice**

(1) Silnice včetně průjezdných úseků v městech a obcích jsou komunikace zařazené do silniční sítě. Do silniční sítě náleží též pozemní komunikace mimo území zastavěné nebo určené k souvislému zastavění, které spojují železniční stanice, letiště pro pravidelnou veřejnou dopravu a veřejné přístavy s dálnicemi a silnicemi, pokud jako účelové komunikace neslouží převážně provozu nebo správě těchto zařízení.

(2) Účelné uspořádání silniční sítě se zajišťuje výstavbou nových silnic nebo zařazením místních komunikací, popřípadě účelových komunikací do silniční sítě. Silnice, kterých není třeba k účelnému uspořádání silniční sítě, mohou být z této sítě vyřazeny a zařazeny do sítě místních komunikací nebo převedeny mezi účelové komunikace, a nebo zrušeny.

§ 4b**Místní komunikace**

(1) Místními komunikacemi jsou obecně přístupné a užívané ulice, cesty a prostranství, které slouží místní dopravě a jsou zařazené do sítě místních komunikací.

(2) Sítě místních komunikací se budují a udržují v souladu s územně plánovací dokumentací tak, aby usnadňovaly osídlení a vyhovovaly potřebám místní dopravy, popřípadě dopravy zemědělské, a vyžadují-li to obecné zájmy, též potřebám dálkové dopravy a potřebám obrany státu.

§ 5**Součásti dálnic, silnic a místních komunikací**

Součástmi dálnic, silnic a místních komunikací jsou všechna zařízení, stavby, objekty a díla, jichž je třeba k úplnosti, zabezpečení a ochraně dálnic, silnic a místních komunikací a k zajištění bezpečného, rychlého, plynulého a hospodárného provozu na nich.

§ 6**Obecné užívání**

Provoz na pozemních komunikacích upravují zvláštní předpisy; v jejich mezích smí každý užívat dálnic, silnic a místních komunikací obvyklým způsobem k účelům, ke kterým jsou určeny (obecné užívání). Uživatel se musí přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené komunikace; nesmí ji poškozovat nebo znečišťovat.

§ 7**Uzavírky a objížďky**

Provoz na dálnicích, silnicích a místních komunikacích může být částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objížďka, vyžadují-li to nezbytné obecné zájmy, zejména zájmy bezpečnosti dopravy nebo zájmy stavby, údržby nebo ochrany dálnice, silnice nebo místní komunikace. O uzavírce a objížďce rozhoduje příslušný silniční správní orgán v dohodě s dopravním inspektorátem.³⁾ Uživatelé dálnice, silnice nebo místní komunikace nemají nárok na náhradu případných vyšších nákladů, jež jim vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížďky; příslušný silniční správní orgán je však povinen pečovat, aby uzavírka byla vždy omezena na pokud možno nejkratší dobu a aby objížďka byla řádně technicky zabezpečena a byla co nejvýhodnější.

§ 8**Zvláštní užívání**

(1) K užívání dálnic, silnic a místních komunikací jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům než pro které jsou určeny (zvláštní užívání), je třeba povolení příslušného silničního správního orgánu, vydaného v dohodě s dopravním inspektorátem;³⁾ silniční správní orgán může v povolení stanovit podmínky zvláštního užívání a pro jejich nesplnění nebo v obecném zájmu může udělené povolení zrušit. Povolení není třeba pro vozidla ozbrojených sil a ozbrojených sborů.

(2) Povolení ke zvláštnímu užívání dálnice, silnice a místní komunikace nezabývá uživatele povinností k náhradě podle ustanovení § 9 odst. 5 až 8.

§ 9**Zabezpečení sjízdnosti a schůdnosti**

(1) Závady ve sjízdnosti dálnic, silnic a místních komunikací jsou bez průtahů povinni odstraňovat jejich správci.

(2) Závady ve schůdnosti přechodů pro chodce na místních komunikacích a průjezdných úsecích silnic městy a obcemi, jakož i závady ve

³⁾ § 1 až 4 vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích.

schůdnosti místních komunikací určených výhradně pro chodce, jsou povinni odstraňovat správci místních komunikací. Závady ve schůdnosti chodníků přilehlých k nemovitosti, která se nachází v zastavěném území a hraničí se silnicí nebo místní komunikací, jsou povinni bez průtahů odstraňovat vlastníci, správci nebo uživatelé nemovitosti, pokud tyto závady vznikly znečištěním, náledím nebo sněhem.

(3) Rozsah povinností uvedených v odstavci 2 upravují s přihlédnutím k místním poměrům národní výbory svými obecně závaznými nařízeními.⁴⁾

(4) K odstraňování závad ve sjízdnosti, popřípadě schůdnosti lze používat chemických posypových materiálů v souladu se zvláštními předpisy a jen tam, kde je to nezbytně nutné. Způsob a rozsah jejich použití stanoví prováděcí předpis.

(5) Při znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závalu ve sjízdnosti, je povinen ten, kdo znečištění způsobil, je bez průtahů odstranit a uvést komunikaci do původního stavu; nestane-li se tak, je povinen uhradit správci komunikace náklady spojené s odstraněním znečištění a s uvedením komunikace do původního stavu.

(6) Při poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závalu ve sjízdnosti, je povinen ten, kdo poškození způsobil, uhradit správci komunikace náklady spojené s odstraněním poškození a s uvedením komunikace do původního stavu, pokud se nedohodne se správcem komunikace, že poškození odstraní sám.

(7) Ustanovení odstavců 5 a 6 platí i při poškození nebo znečištění, které způsobí nebo může způsobit závalu ve schůdnosti přechodů pro chodce na místních komunikacích a průjezdních úsecích silnic městy a obcemi, místních komunikací určených výhradně pro chodce a chodníků.

(8) Dojde-li ke sporu o náhradu nákladů podle odstavců 5 a 6, rozhodne o nich příslušný silniční správní orgán.

(9) O úhradě nákladů spojených s odstraněním poškození nebo znečištění pozemních komunikací, způsobených vozidly ozbrojených sil a ozbrojených sborů platí zvláštní úprava.

§ 9a

Odpovědnost za škodu vzniklou uživateli dálnic, silnic a místních komunikací

(1) Uživatelé dálnic, silnic nebo místních komunikací nemají nárok na náhradu škody, která jim vznikla ze stavebního stavu nebo dopravně technického stavu dálnic, silnic nebo místních komunikací.

(2) Správci dálnic, silnic a místních komunikací však odpovídají za škody vzniklé uživateli těchto komunikací, jejichž příčinou byly závady ve sjízdnosti, ledaže prokáží, že nebylo v mezích možností tyto závady odstranit ani na ně předepsaným způsobem upozornit.

(3) Správci místních komunikací odpovídají za škody, jejichž příčinou byly závady ve schůdnosti na přechodech pro chodce, na místních komunikacích a průjezdních úsecích silnic městy a obcemi, místních komunikacích určených výhradně pro chodce a chodnicích, ledaže prokáží, že nebylo v mezích možností tyto závady odstranit ani na ně předepsaným způsobem upozornit.

(4) Vlastníci, správci nebo uživatelé nemovitostí, které v zastavěném území hraničí se silnicí nebo místní komunikací, odpovídají za škody, jejichž příčinou byly závady ve schůdnosti na přilehlých chodnicích, které vznikly znečištěním, náledím nebo sněhem a nebyly bez průtahů odstraněny.

§ 10

Ochrana dálnic, silnic a místních komunikací

(1) Nikdo nesmí svojí činností ohrožovat dálnici, silnici nebo místní komunikaci a provoz na nich, ani ztěžovat jejich údržbu. Pro odvrácení takového ohrožení uloží příslušný silniční správní orgán v dohodě se zúčastněnými orgány nezbytná opatření; přitom může být též rozhodnuto po předchozím upozornění toho, kdo ohrožení vyvolal, že potřebná opatření budou provedena na jeho náklad.

(2) Vlastníci, správci nebo uživatelé nemovitostí v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace musí dovolit, aby příslušný silniční správní orgán učinil na jejich pozemcích potřebná opatření k zabránění sesuvu skal a půdy, pádu kamení a stromů a k umožnění odtoku vody, vznikne-li toto nebezpečí výstavbou nebo provozem dálnice, silnice nebo místní komunikace, a nebo přírodními vlivy; vznikne-li však toto nebezpečí z jednání vlastníků, správců nebo uživatelů sousedních nemovitostí, jsou povinni učinit na dotčených pozemcích potřebná opatření vlastním nákladem.

§ 11

Silniční ochranná pásma

(1) K ochraně dálnic, silnic a místních komunikací a provozu na nich mimo území zastavěné nebo určené k souvislému zastavění slouží silniční ochranná pásma. Pro jednotlivé druhy a kategorie těchto komunikací stanoví šíři ochranných pásem prováděcí předpis, a to u dálnic a silnic vyšších tříd v rozsahu 50 až 100 metrů od osy přilehlého jízdního pásu, u silnic nižších tříd a místních komunikací 15 až 25 metrů od osy vozovky. Silniční

⁴⁾ Čl. 94 Ústavy Československé socialistické republiky č. 100/1960 Sb.

ochranné pásmo pro nově budované nebo rekonstruované dálnice, silnice a místní komunikace vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí.

(2) V silničních ochranných pásmech je zakázána nebo omezena činnost, která by mohla ohrozit dálnice, silnice nebo místní komunikace nebo provoz na nich; příslušný silniční správní orgán povoluje v odůvodněných případech výjimky z tohoto zákazu nebo omezení.

(3) Příslušný silniční správní orgán může nařídít vlastníku, správci nebo uživateli nemovitostí, aby v silničním ochranném pásmu byla odstraněna nebo upravena stavba anebo jiné zařízení, stromy, keře nebo jiné porosty, popřípadě aby byl upraven povrch půdy. Náhrada za odstraněné stavby a jiná zařízení se poskytuje, jestliže byly provedeny před určením silničního ochranného pásma; za stavby a zařízení provedené po určení silničního ochranného pásma poskytuje se náhrada jen tehdy, jestliže byly provedeny podle podmínek určených při povolení stavby nebo zařízení, leč by z těchto podmínek vyplývalo, že náhrada poskytnuta nebude. Výši náhrady určí příslušný silniční správní orgán. Ostatní stavby a zařízení je povinen jejich vlastník, správce nebo uživatel nemovitostí odstranit bez náhrady.

§ 12

Ochrana výstavby dálnic, silnic a místních komunikací

Ochranu plánované výstavby dálnice, silnice a místní komunikace zajišťuje okresní národní výbor územním rozhodnutím. Na takto stanovených územích se nesmějí provádět stavby a stavební práce vyžadující stavební povolení podle zákona o územním plánování a stavebním řádu a prováděcích předpisů k němu vydaných ani terénní úpravy, které mění podstatně vzhled prostředí nebo odtokové poměry; okresní národní výbor povoluje v odůvodněných případech výjimky z tohoto zákazu.

§ 13

Silniční pomocné pozemky

Účelům správy dálnic, silnic a místních komunikací slouží pruhy přilehlých pozemků, které jsou ve správě správce komunikace (silniční pomocné pozemky). Pruhy přilehlých pozemků, které jsou ve vlastnictví (užívání) jiných organizací (osob), mohou být získávány k témuž účelu dohodou s vlastníky (uživateli) těchto pozemků, popřípadě vyvlastněním. Šířku těchto pruhů určí v mezích prováděcích předpisů příslušný silniční správní orgán.

§ 14

Silniční zeleň

Silniční správní orgány dbají, aby byla na silničních pomocných pozemcích, popřípadě na ji-

ných vhodných pozemcích tvořících součást dálnic, silnic a místních komunikací (svahy násypů, odpočívky a podobně), přiměřeně k místním podmínkám, pěstována vhodná silniční zeleň; přitom je třeba, aby nebyla ohrožována bezpečnost silničního provozu nebo neuměrně ztěžováno použití těchto pozemků k účelům správy dálnic, silnic nebo místních komunikací nebo k obhospodařování sousedních pozemků.

§ 15

Vstup na sousední pozemky

Pracovníci příslušných silničních správních orgánů a správců komunikací mohou vstupovat na nezastavěné pozemky v okolí dálnice, silnice a místní komunikace a provádět tam nutná opatření pro účely výstavby, dozoru, postavení zásněžek a pro jiné účely související se správou dálnice, silnice a místní komunikace, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních předpisů; jsou povinni dbát toho, aby škoda, pokud se jí nelze při těchto pracích vystríhat, byla co nejmenší. Způsobenou škodu hradí organizace (orgán), která pracovníka vyslala; nedojde-li o náhradu škody k dohodě, rozhodne o ní okresní národní výbor, v jehož územním obvodu došlo ke škodě.

ODDÍL 2

STAVBA DÁLNIC, SILNIC A MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ A JEJICH STYK S OKOLÍM

§ 16

Povolování staveb

K zahájení stavby dálnice, silnice nebo místní komunikace a k jejich změnám je třeba stavební povolení, které vydává speciální stavební úřad podle zvláštních předpisů.²⁾ Při vydání stavebního povolení je nutno zabezpečit ochranu zemědělského půdního fondu (zejména orné půdy), lesního fondu, nerostného bohatství, životního prostředí, jakož i ochranu ostatních obecných zájmů, pokud budou stavbou dotčeny.

§ 17

Vyvlastnění

O vyvlastnění nemovitostí nebo práv k nemovitostem pro účely stavby a správy dálnic, silnic a místních komunikací, jakož i pro plnění ostatních úkolů stanovených tímto zákonem platí ustanovení zákona o územním plánování a stavebním řádu a prováděcích předpisů k němu vydaných.

§ 18

Styk s jinými komunikacemi, vedeními všeho druhu, vodami, vodohospodářskými a jinými díly a s územím, v němž jsou dobývány nerasty

(1) Je-li to z technických důvodů nutné nebo žádá-li to obecný zájem, může dálnice, silnice a

místní komunikace křížit jiné komunikace, vody, vodohospodářská a jiná díla, jakož i území, v němž jsou dobývány nerosty, nebo se jich jinak dotknout a nebo mohou být jimi křížena nebo jinak dotčena, a to způsobem přiměřeným potřebám národního hospodářství a místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných organizací (orgánů).

(2) Nová křížení silnic a místních komunikací s drahami se zřizují zásadně mimo úroveň kolejí; výjimky povoluje příslušný silniční správní orgán v dohodě s dopravním inspektorátem a se souhlasem federálního ministerstva dopravy. Dosavadní křížení v úrovni kolejí musí být postupně podle plánu nahrazováno kříženími mimoúrovňovými.

(3) Elektrická, telekomunikační, vodovodní, kanalizační a jiná vedení, zařízení pro rozvod tepla a topných plynů (dále jen „vedení“), pokud nejsou zřizována pro potřeby dálnic, silnic nebo místních komunikací, nesmějí být umístována v jejich tělese a na silničních pomocných pozemcích, kromě případů dále uvedených.

(4) Při výstavbě nových sídlišť a při ucelené přestavbě stávající zástavby je bez souhlasu příslušného silničního správního orgánu dovoleno umísťovat vedení v chodnících a v přilehlých zelených pásích v kabelových kanálech, kolektorech a štolách; kanalizační vedení může být umístováno i v celém tělese silnice nebo místní komunikace. V území zastavěném je rovněž dovoleno bez souhlasu zřizovat vodovodní vedení též v tělese silnic a místních komunikací v případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení bez neúměrně vysokých nákladů a ostatní vedení je dovoleno umísťovat v chodnících a v přilehlých zelených pásích; v tělese silnice I. třídy je dovoleno zřizovat hlavní vodovodní rozváděcí řad. Při obnově nebo rekonstrukci vodovodního vedení, s výjimkou hlavního vodovodního rozváděcího řadu uloženého v silnici I. třídy nebo při její rekonstrukci, jakož i obnově, je investor povinen uložit vedení do chrániček nebo kolektorů.

(5) Na základě povolení příslušného silničního správního orgánu lze v zastavěném území zřizovat v tělese silnic a místních komunikací telekomunikační podzemní vedení bez povinnosti je ukládat do kabelového kanálu nebo kolektoru a zařízení pro rozvod tepla a topných plynů v případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení bez neúměrně vysokých nákladů.

(6) Ke způsobu umístění vedení na dálnicích, silnicích a místních komunikacích nebo v jejich tělese, k provedení plánovaných oprav a údržby těchto vedení, jakož i k jejich odstranění, je třeba souhlasu příslušného silničního správního orgánu. Na udělení souhlasu se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(7) Mimo území zastavěné může příslušný silniční správní orgán v případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení bez neúměrně

vysokých nákladů, povolit provést křížení podzemního vedení s dálnicemi, silnicemi nebo místními komunikacemi; tato křížení se zřizují v chráničkách nebo kolektorech, popřípadě tak, aby při jejich údržbě a opravách nedošlo k narušení dálnice, silnice nebo místní komunikace. Také případné umístění telekomunikačních podzemních vedení v silničním pomocném pozemku povoluje příslušný silniční správní orgán.

(8) Vedení, která svým umístěním a technickým provedením neodpovídají ustanovením tohoto zákona, musí být postupně v rámci plánovaných rekonstrukcí, přemístěna. Příslušný správce komunikace projedná se správcí vedení umístěných v tělese dálnice, silnice nebo místní komunikace, jejichž stav ohrožuje uvedené komunikace nebo jejich užívání, zejména bezpečnost provozu na nich, způsob a lhůty jejich přeložení nebo odstranění. Nedojde-li k dohodě, rozhodne příslušný silniční správní orgán.

(9) Má-li být zrušena dálnice, silnice nebo místní komunikace v důsledku jiné investiční výstavby, je investor této výstavby povinen zajistit výstavbu náhradní dálnice, silnice nebo místní komunikace odpovídající dopravním potřebám.

(10) Jinak o styku dálnic, silnic a místních komunikací s vedeními všeho druhu, s vodami, vodohospodářskými a jinými díly a s územím, v němž jsou dobývány nerosty, jakož i o křížení silnic a místních komunikací s drahami, o zabezpečení těchto křížení a o používání silnic a místních komunikací pro vedení kolejí drah platí zvláštní předpisy.

§ 19

Používání dálnic, silnic a místních komunikací při stavbách

(1) Má-li se při stavbách nebo těžebních pracích vyžadujících stavební povolení, popřípadě schválení podle zvláštních předpisů, nebo při terénních úpravách, pracích a zařízeních vyžadujících povolení stavebního úřadu, používat silnic nebo místních komunikací, jejichž stavebně technické vybavení neodpovídá provozu na pozemních komunikacích, musí být v dokumentaci těchto staveb zajištěny potřebné úpravy komunikace, a to v dohodě s jejím správcem. Nedojde-li k dohodě, určí rozsah potřebných úprav komunikace příslušný silniční správní orgán; provedení těchto úprav na vlastní náklad je povinen zajistit investor, popřípadě uživatel stavby.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro úpravy silnic a místních komunikací, jejichž stavebně technické vybavení již neodpovídá předmětu činnosti organizace, která je užívá.

(3) Povinnost k náhradě nákladů podle § 9 odstavců 7 a 8 není ustanovením odstavců 1 a 2 dotčena.

ČÁST TŘETÍ

(zrušena)

§ 20

Pevné překážky na dálnicích, silnicích a místních komunikacích

Na vozovce a krajnicích dálnic, silnic a místních komunikací nesmí být, s výjimkou dopravních značek a dopravních zařízení, umístovány předměty tvořící pevnou překážku. Stávající pevné překážky musí být ve lhůtách stanovených prováděcím předpisem odstraněny. V odůvodněných případech povoluje výjimky z tohoto zákazu silniční správní orgán, který může také stanovit odchýlné lhůty pro odstranění sloupů nadzemních vedení.

ČÁST ČTVRTÁ**ÚČELOVÉ KOMUNIKACE**

§ 21

(zrušen)

§ 22

Účelové komunikace

(1) Účelové komunikace slouží spojení jednotlivých výrobních závodů nebo jednotlivých objektů a nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi anebo komunikačním účelům v uzavřených prostorech nebo objektech.

(2) Pro povolení stavby účelové komunikace platí ustanovení § 16.

(3) Ustanovení předchozího odstavce se nevztahuje na účelové komunikace v uzavřených prostorech nebo objektech.

ČÁST PÁTÁ**POKUTY ORGANIZACÍM**

§ 22a

Pokuty organizacím

(1) Silniční správní orgán uloží pokutu až do výše 200 000 Kčs organizaci, která

- a) zničí, odstraní, poškodí, znečistí, zamění nebo zakryje dopravní značku nebo jiné zařízení, které je součástí dálnice, silnice, místní komunikace nebo účelové komunikace,
- b) zničí nebo poškodí silniční zeleň.

(2) Pokutu až do výše 500 000 Kčs uloží silniční správní orgán organizaci, která

- a) bez jeho souhlasu nebo povolení, popřípadě za nedodržení podmínek v povolení stanovených, provádí výkopové práce v tělese pozemní komunikace (s výjimkou havarií), zřizuje nadzemní i podzemní vedení všeho druhu nebo umísťuje na komunikaci různá jiná zařízení a předměty,
- b) neodstraní bez průtahů poškození nebo znečištění dálnice, silnice nebo místní komunika-

ce, kterým způsobila nebo mohla způsobit závadu ve sjízdnosti nebo schůdnosti, a neuvede komunikaci do původního stavu,

- c) překročí lhůty stanovené pro uzavírku provozu na dálnici, silnici nebo místní komunikaci.

(3) Při určení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, významu, době trvání, protiprávní činnosti a k rozsahu způsobené škody.

(4) Pokutu lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se silniční správní orgán dověděl o tom, že organizace porušila nebo nesplnila svou povinnost, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(5) Pokuta je splatná do patnácti dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(6) Pokuty plynou do státního rozpočtu federace nebo do rozpočtů národních výborů, a to podle působnosti silničního správního orgánu, který pokutu uložil.

ČÁST ŠESTÁ**SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

§ 23

Vztah ke správnímu řádu

Není-li výslovně stanoveno jinak, vztahují se na řízení podle tohoto zákona obecné předpisy o správním řízení.

§ 24

Zmocňovací ustanovení

Federální ministerstvo dopravy vydá k provedení tohoto zákona obecně závazné právní předpisy, které

- a) stanoví rozdělení silnic a místních komunikací podle dopravního významu,
- b) podrobněji upraví připojování pozemních komunikací, zřizování sjezdů ze silnic nebo místních komunikací na sousední nemovitosti, zařazování pozemních komunikací do silniční sítě nebo do sítě místních komunikací a vyřazování komunikací z těchto sítí,
- c) blíže vymezí práva a povinnosti uživatelů a správců dálnic, silnic a místních komunikací,
- d) blíže vymezí pojmy průjezdní úsek silnice, stavební stav, dopravně technický stav, sjízdnost a schůdnost dálnic, silnic a místních komunikací,
- e) stanoví podmínky pro povolování uzavírek a objízďek dálnic, silnic a místních komunikací, zvláštního užívání těchto komunikací a jejich ochrany,
- f) blíže určí součásti dálnic, silnic a místních komunikací, stanoví šíři ochranných pásem dálnic, silnic a místních komunikací a zásady pro využití silničních pomocných pozemků,

- g) upraví podrobnosti styku pozemních komunikací s vedeními všeho druhu,
- h) vymezí pojem pevné překážky na dálnicích, silnicích nebo místních komunikacích, stanoví postup při jejím odstraňování a rozsah výjimek ze zákazu podle § 20,
- i) stanoví zásady pro výkon státního odborného dozoru nad pozemními komunikacemi,
- j) určí režim účelových komunikací,
- k) stanoví zásady pěstování silniční zeleně.

§ 25

Zrušovací ustanovení

(1) Zrušují se veškeré předpisy o věcech upravených tímto zákonem. Zrušuje se zákon č. 147/1949 Sb., jímž se vydávají některé předpisy

o veřejných silnicích, zákonný článek I/1890, o cestách a mýtech, nařízení č. 178/1941 Sb., o vzdálenostech staveb a provozoven od dálnic a o ochranných lesích podél dálnic, nařízení č. 1/1943 Sb., o čištění veřejných chodníků a nařízení ministra techniky č. 2/1950 Sb., o působnosti národních výborů při stavbě, správě a udržování státních silnic.

(2) Předpisy o ochraně zemědělského půdního fondu a ochraně lesního fondu zůstávají nedotčeny.

§ 26

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Zákon č. 27/1984 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o pozemních komunikacích (silniční zákon) nabývá účinnosti dnem 1. července 1984.

Indra v. r.

56

ZÁKON

ze dne 20. června 1984

o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb., o zvýšení důchodů a o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení, zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění a zákona č. 116/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 písm. a) se vypouští slovo „učni“.
2. V § 3 písm. c) se za slovo „advokáti“ vkládají tato slova: „žáci a“.
3. § 10 odst. 1 písm. d) zní:

„d) doba studia od prvního ročníku střední školy, nejdříve však po ukončení osmi roků školní docházky;“.
4. V § 14 odst. 3 se za slova „skončil zaměstnání“ vkládají tato slova: „nebo před rokem, do něhož spadá den, od něhož se přiznává starobní důchod“.
5. V § 32 odst. 2 se slova „věku rozhodného pro skončení povinné školní docházky“ nahrazují slovy „věku, v němž končí návštěva základní školy“.
6. V § 40 se vypouštějí odstavce 4 a 6. Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.
7. V § 46 odst. 1 se na konci připojuje tato věta:

„Výchovné nenáleží na dítě, kterému se poskytuje invalidní důchod.“.
8. V § 46 odst. 3 se na konci vypouštějí tato slova: „a že se mu neposkytuje invalidní důchod“.
9. V § 46 odst. 5 se slova „§ 40 odst. 3, 4 a 6“ nahrazují slovy „§ 40 odst. 3“.
10. V § 73 odst. 3 se slova „§ 40 odst. 3 až 6“ nahrazují slovy „§ 40 odst. 3“.

11. § 78 odst. 5 až 7 zní:

„[5] Při stanovení náhrady ušlé pracovní odměny se přihlíží k těmto občanům:

- a) k nezletilým dětem (i osvojeným nebo převzatým do péče nahrazující péči rodičů a k vnukům), jestliže žijí s vojákem ve společné domácnosti; nežijí-li ve společné domácnosti, přihlíží se k nim, jen poskytuje-li jim voják podporu (výživné) aspoň 100 Kčs měsíčně;
- b) k zletilým dětem (i osvojeným nebo převzatým do péče nahrazující péči rodičů) do 26 let věku pokud splňují podmínky stanovené v § 40 odst. 3 větě druhé a neposkytuje se jim invalidní důchod, jestliže žijí s vojákem ve společné domácnosti; nežijí-li ve společné domácnosti, přihlíží se k nim, jen poskytuje-li jim voják podporu (výživné) aspoň 100 Kčs měsíčně;
- c) k jiným občanům [i dětem, nejde-li o případy uvedené v písmenech a) a b)], jestliže nemají vlastní příjem přesahující 690 Kčs měsíčně, žijí s vojákem ve společné domácnosti a mají v ní plně zaopatření, nebo sice nežijí ve společné domácnosti, ale voják jim poskytuje výživné aspoň 100 Kčs měsíčně;
- d) k manželce (družce), popřípadě k manželu (druhu), žije-li s vojákem (vojákyň) ve společné domácnosti;
- e) k manželce (manželu), která nežije s vojákem (vojákyň) ve společné domácnosti a k rozvedené manželce, jestliže nemají vlastní příjem přesahující 690 Kčs měsíčně a voják jim poskytuje výživné aspoň 100 Kčs měsíčně.

[6] Částky příjmů občanů uvedených v předchozím odstavci činí však 880 Kčs měsíčně, jde-li o pozůstalé po účastniku odboje, jimž byl důchod přiznán podle § 57 odst. 2 a 5, § 59 odst. 2 a § 60.

[7] Prováděcí předpisy stanoví, které příjmy se započítávají do průměrné pracovní odměny podle odstavce 4; tyto předpisy také stanoví, které příjmy se nezapočítávají do vlastního příjmu občanů uvedených v odstavci 5 písm. c) a e), popřípadě ke kterým příjmům se při zjišťování vlastního příjmu nepřihlíží.“.

12. § 87 včetně nadpisu zní:

„§ 87

Péče o mladistvé

Občanům se změněnou pracovní schopností mladším 18 let se po ukončení základní školy přednostně zabezpečuje příprava pro vhodné povolání ve středních školách, pokud možno spolu se zdravou mládeží, popřípadě ve školách pro mládež vyžadující zvláštní péči. Nemají-li mladiství předpoklady pro takovou přípravu, zabezpečí jim národní výbory po skončení povinné školní docházky možnost umístění ve vhodném zaměstnání v organizacích, které jim zajistí získání potřebné kvalifikace zaškolením.⁴⁴⁾ Národní výbory vyhradí každoročně v plánech rozmístění dorostu počet míst ve středních školách a zvláštních odborných učilištích potřebný pro mladistvé občany se změněnou pracovní schopností.“

13. V § 168 se vypouští ustanovení písmene c). Dosavadní ustanovení písmen d) a e) se označují jako ustanovení písmen c) a d).

14. V § 169 se vypouští ustanovení písmene c).

15. V § 172 odst. 1 písm. b) se na konci vypouští středník a připojují tato slova: „a způsob zúčtování starobního, invalidního, částečného invalidního a osobního důchodu při jeho souběhu se zvláštním příspěvkem horníků.“⁴⁵⁾

Čl. II

[1] Výplata sirotčího důchodu a výchovného zastavená před účinností tohoto zákona z důvodů, že dítě mělo vlastní hrubý měsíční příjem vyšší než 780 Kčs, nebo že dítě uzavřelo sňatek a hrubý měsíční příjem v rodině na osobu byl vyšší než 780 Kčs, se obnoví na žádost oprávněného nejdříve od účinnosti tohoto zákona.

[2] Jestliže zvýšení důchodu pro bezmocnost přiznané před 1. lednem 1976 nedosahuje výše částek stanovených v § 47 odst. 1 zákona o sociálním zabezpečení, upraví se na tyto částky na žádost nejdříve od splátky za měsíc září 1984.

[3] Zvýšení důchodu pro bezmocnost, které nebylo před 1. únorem 1982 přiznáno, protože by důchod spolu se zvýšením přesáhl částku 1800 Kčs měsíčně nebo které bylo z tohoto důvodu přiznáno v nižší částce, se přizná nebo upraví podle § 47 odst. 1 zákona o sociálním zabezpečení na žádost nejdříve od splátky za měsíc září 1984.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1984.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

⁴⁴⁾ § 142 zákoníku práce.

⁴⁵⁾ § 10 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 129/1979 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků trvale nezpůsobilých k dosavadní práci v podzemí hlubinných dolů, ve znění vyhlášek č. 21/1982 Sb. a č. 145/1982 Sb.

57

ZÁKON

ze dne 20. června 1984

o některých změnách v nemocenském zabezpečení pracujících

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 153/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce, zákona č. 99/1972 Sb., o zvýšení přídavků na děti a výchovného, a zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, se mění a doplňuje takto:

1. V § 6 odst. 2 písm. c) se za slovo „umělců“ vkládají tato slova: „občanů poskytujících věcná plnění a výkony na základě povolení národního výboru“.

2. V § 6 odst. 2 se vypouští ustanovení písmene e). Dosavadní ustanovení písmene f) se označuje jako ustanovení písmene e).

3. V § 10 odst. 2 se slova „kromě pracovních příjmů nemá jinak zajištěnou obživu a ani nežije“ nahrazují slovem „nežije-li“.

4. V § 12 odst. 1 se na konci připojují tato slova: „anebo jiné osoby“.

5. § 18 odst. 2 zní:

„(2) Po skončení povinné školní docházky se dítě považuje za nezaopatřené, nejdéle však do dosažení 26 let, jestliže

- a) se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem anebo předepsaným výcvikem, nebo
- b) se nemůže připravovat na budoucí povolání nebo být zaměstnán pro nemoc, nebo
- c) pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je neschopno se soustavně připravovat na budoucí povolání anebo je schopno se na ně připravovat jen za mimořádných podmínek, anebo
- d) pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je neschopno vykonávat soustavné zaměstnání nebo výkon takového zaměstnání by vážně zhoršil jeho zdravotní stav.“

6. § 19 zní:

„§ 19

Přidavky podle tohoto zákona nenáleží na dítě, na které náleží výchovné k důchodu nebo kterému se poskytuje invalidní důchod.“

7. V § 24 odst. 2 se vypouštějí tato slova: „a že se mu neposkytuje invalidní důchod“.

8. V § 25 odst. 2 se část věty za středníkem vypouští.

9. § 31 se vypouští.

10. V § 35 se vypouští ustanovení písmene b). Dosavadní ustanovení písmene c) se označuje jako ustanovení písmene b).

11. V § 36 odst. 2 se vypouštějí tato slova: „které příjmy se zahrnují do vlastního příjmu dítěte.“

Čl. II

Zákon č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění zákona č. 141/1965 Sb., o některých změnách v sociálním zabezpečení družstevních rolníků, zákona č. 116/1967 Sb., o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení družstevních rolníků, zákona č. 89/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků a zákon o sociálním zabezpečení, zákona č. 99/1972 Sb., o zvýšení přídavků na děti a výchovného, zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, a zákona č. 148/1983 Sb., o sjednocení sazeb nemocenského, se mění a doplňuje takto:

1. V § 20 odst. 3 písm. b) se za slovo „umělců“ vkládají tato slova: „občanů poskytujících věcná plnění a výkony na základě povolení národního výboru“.

2. V § 20 odst. 3 se vypouští ustanovení písmene f). Dosavadní ustanovení písmene g) se označuje jako ustanovení písmene f).

3. V § 24 se slova „kromě pracovních příjmů nemá jinak zajištěnou obživu a ani nežije“ nahrazují slovem „nežije-li“.

4. V § 26 odst. 1 se na konci připojují tato slova: „anebo jiné osoby“.

5. § 31 odst. 2 zní:

„(2) Po skončení povinné školní docházky se děti uvedené v předchozím odstavci považují za nezaopatřené, nejdéle však do dosažení 26 let, jestliže

- a) se soustavně připravují na budoucí povolání studiem anebo předepsaným výcvikem, nebo
- b) se nemohou připravovat na budoucí povolání nebo být zaměstnány pro nemoc, nebo
- c) pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jsou neschopny se soustavně připravovat na budoucí povolání anebo jsou schopny se na ně připravovat jen za mimořádných podmínek, anebo
- d) pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jsou neschopny vykonávat soustavné zaměstnání nebo výkon takového zaměstnání by vážně zhoršil jejich zdravotní stav.“.

6. § 32 včetně nadpisu zní:

„§ 32

Vyloučení nároku

Přidavky na děti se neposkytují na děti družstevníka, na něž náleží výchovné k důchodu nebo kterým se poskytuje invalidní důchod.“.

7. V § 34 odst. 2 se vypouštějí tato slova: „a že se mu neposkytuje invalidní důchod“.

8. V § 37 odst. 3 se vypouští druhá věta.

9. § 37 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Ochranná lhůta zaniká ode dne vzniku nároku z nemocenského pojištění, popř. zabezpečení podle jiných předpisů nebo ode dne, od něhož se poskytuje starobní nebo invalidní důchod.“.

10. V § 142a se vypouští ustanovení písmene b). Dosavadní ustanovení písmene c) se označuje jako ustanovení písmene b).

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1984.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

58**Z Á K O N**

ze dne 20. června 1984,

kterým se mění zákon o pěstounské péči

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, se mění takto:

1. V § 5 se vypouštějí odstavce 5 a 6.
2. § 21 zní:

„§ 21

Vláda Československé socialistické republiky může v souladu s dlouhodobým programem společ-

enské péče o děti, o něž není jinak náležitě postaráno, zvyšovat částky příspěvku pro dítě a odměny pěstouna podle tohoto zákona.“.

3. V § 22 odst. 2 se vypouštějí tato slova: „a o jeho vlastní příjem“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1984.

Husák v. r.**Indra v. r.****Štrougal v. r.**

59

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České socialistické republiky

ze dne 6. června 1984,

kterým se zřizuje čestné uznání Za rozvoj národních výborů

Vláda České socialistické republiky nařizuje podle § 9 odst. 4 zákona č. 62/1962 Sb., o propůjčování vyznamenání:

§ 1

(1) K ocenění zásluh jednotlivců a kolektivů pracujících za mimořádně aktivní činnost při výstavbě a dalším rozvoji národních výborů se zřizuje čestné uznání Za rozvoj národních výborů.

(2) Uděluje se čestné uznání I. stupně, čestné uznání II. stupně a čestné uznání III. stupně.

§ 2

(1) Čestné uznání I. stupně uděluje vláda České socialistické republiky.

(2) Čestné uznání II. stupně uděluje ministr vnitra České socialistické republiky.

(3) Čestné uznání III. stupně udělují krajské národní výbory a Národní výbor hlavního města Prahy.

§ 3

(1) Čestné uznání se uděluje

- a) poslancům, pracovníkům a členům kolektivních orgánů a aktivů národních výborů za dlouholetou, obětavou, záslužnou a příkladnou práci v národních výborech,
- b) kolektivům pracovníků národních výborů za vynikající pracovní výsledky,
- c) funkcionářům a pracovníkům státních orgánů, Komunistické strany Československa, orgánů Národní fronty a organizací v ní sdružených a ostatních socialistických organizací, kteří aktivně a úspěšně spolupracují s národními výbory, významnou měrou se podílejí na plnění jejich úkolů a přispívají ke zvýšení politické a odborné úrovně výkonu státní správy, nebo se jinak zasloužili o ekonomický a sociální rozvoj územních obvodů národních výborů.

(2) Čestné uznání se uděluje zpravidla k 9. květnu nebo u příležitosti významných pracovních nebo životních jubilejí osob uvedených

v odstavci 1; čestné uznání I. stupně předává zástupce vlády České socialistické republiky, čestné uznání II. stupně předává ministr vnitra České socialistické republiky a čestné uznání III. stupně předává zástupce krajského národního výboru nebo Národního výboru hlavního města Prahy. Z pověření orgánů uvedených v § 2 mohou čestná uznání předávat i představitelé dalších státních orgánů, orgánů Národní fronty a organizací v ní sdružených.

(3) Při navrhování a rozhodování o tom, který stupeň čestného uznání se má udělit, se přihlíží zejména k míře přínosu jednotlivce nebo kolektivu pracujících k rozvoji národních výborů a jejich územních obvodů, k délce úspěšného výkonu funkce nebo pracovního poměru v národních výborech, jakož i k jejich podílům na politicko-organizačnické práci národních výborů a na zajišťování oprávněných potřeb a zájmů občanů.

§ 4

(1) Návrhy na udělení čestných uznání I. stupně a II. stupně podávají ministři a ostatní vedoucí ústředních orgánů, rady krajských národních výborů a rada Národního výboru hlavního města Prahy, ústřední výbor Národní fronty České socialistické republiky a Česká odborová rada. Návrhy na udělení čestného uznání I. stupně podávají tyto orgány prostřednictvím ministerstva vnitra České socialistické republiky.

(2) Návrhy na udělení čestného uznání III. stupně podávají kromě orgánů uvedených v odstavci 1 též rady okresních národních výborů, krajské výbory Národní fronty a krajské, odborové rady.

(3) Návrh na udělení čestného uznání se podává po předchozím projednání se závodním výborem základní organizace Revolučního odborového hnutí, jejímž je navrhovaný členem.

(4) Návrhy na udělení čestných uznání se podávají tak, aby došly ministerstvu vnitra, pokud jde o čestná uznání I. stupně a II. stupně, a krajským národním výborům, pokud jde o čestné uznání III. stupně, nejpozději tři měsíce před začátkem pololetí, v němž má být čestné uznání uděleno.

§ 5

(1) Udělení čestného uznání spočívá v odevzdání medaile a diplomu o čestném uznání. S udělením čestných uznání I. stupně a II. stupně je spojeno právo nosit medaili.

(2) Výtvarné řešení medailí je popsáno v příloze, která je součástí tohoto nařízení vlády.

(3) Diplom a medaile odevzdané kolektivu pracujících se umístí na čestném místě jejich pracoviště. Jednotlivci nesmějí nosit medaili předanou kolektivu.

§ 6

(1) Orgán, který čestné uznání udělil, je může odejmout, dopustil-li se jeho nositel jednání, které ho činí nehodným čestného uznání, nebo

vyjdou-li dodatečně najevo skutečnosti o tom, že mu bylo čestné uznání uděleno nezaslouženě.

(2) Ten, jemuž bylo čestné uznání odňato, je povinen vrátit diplom o udělení čestného uznání a medaili orgánu, který spravuje věci čestného uznání (§ 7).

§ 7

(1) Věci čestných uznání I. stupně a II. stupně spravuje ministerstvo vnitra České socialistické republiky.

(2) Věci čestného uznání III. stupně spravují krajské národní výbory a Národní výbor hlavního města Prahy.

§ 8

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1984.

Korčák v. r.

Příloha nařízení vlády ČSR č. 59/1984 Sb., kterým se zřizuje čestné uznání Za rozvoj národních výborů

**Popis výtvarného řešení čestných uznání
Za rozvoj národních výborů**

**1. Čestné uznání Za rozvoj národních výborů
I. stupně**

Medaile předávaná s čestným uznáním je oboustranná o průměru 33 mm a je ražena z tombaku. Na líci je ve středu státní znak na poli z lipových lístků ve tvaru pětিলístého květu, mezi jehož listy hvězdíkovitě vyrůstají lipové květy. Na okraji medaile je nápis v mezikruží od spodního středu po směru hodinových ručiček „Za rozvoj národních výborů“ psaný versálkami vytenčovaného hůlkového písma. Medaile je závěsným kroužkem spojena se stuhou tkanou v délce 58 mm a v šířce 38 mm s kónickým složením k závěsnému kroužku. Členění podélných barevných polí stuhy má ve středu trikolóru v barvách státní vlajky v pořadí barev zleva bílá, červená, modrá v pružích stejné šířky 3 mm. Trikolóra je na karmínově rudém poli zleva i zprava v šířce 10 mm. Oba kraje stuhy lemuje pruh rumělkově červený v šířce 4 mm. Na rubu je figura pracující ženy od pasu vzhůru, stojící mezi dvěma lipovými stromky, symbolizujícími národní republiky a jejich růst. Pažemi a trikolórou obepíná stromky do pevnějšího celku, symbolizujícího federativní uspořádání státu. Postava ženy zepředu je v letním pracovním

oděvu, s holými pažemi a prostovlasou hlavou natočenou doprava v heraldickém směru hlavy lva ve státním znaku.

Nosí-li se pouze stužka medaile, je napjata na pravoúhlé liště v rozměru 38×12 mm v barvách a členění barevných polí shodně se stuhou.

**2. Čestné uznání Za rozvoj národních výborů
II. stupně**

Medaile předávaná s čestným uznáním je oboustranná, ražena z tombaku, ve tvaru do kružnice o průměru 35 mm vepsaného pravidelného pětiúhelníku. Na líci je reliéf státního znaku, doplněný z levé a pravé strany řadou lipových lístků se stonky, směřujícími špičkami listů k okraji pole. Medaile je závěsným kroužkem spojena se stuhou tkanou v délce 58 mm a šířce 38 mm s kónickým složením k závěsnému kroužku. Stuha je v barvách trikolóry státní vlajky a rudé barvy v následujícím pořadí; vnější okraj stuhy tvoří pruh barvy modré široký 2 mm, ke středu následují z obou stran pruhy bílé široké 2 mm, středové pole je barvy červené z obou stran 12 mm široké, na tomto poli dominuje pruh rudý široký 6 mm. Na rubu je středový medailón tříčlenné rodiny

tvořící střed pětিলístého květu, složeného z pěti lipových listů bez stonků, na nichž jsou reliéfy symbolů společenské činnosti z oblasti výroby (ozubené kolo, hornická kladiva a váhy s klasem), sociální (termální pramen a strom), vědecké a umělecké (atomové jádro a lyra) a ideologické (kniha a pětícípá hvězda). Po obvodě rámuje pětिलístý květ nápis „Za rozvoj národních výborů“ psaný versálkami vytenčovaného hůlkového písma.

Nosí-li se pouze stužka medaile, je napjata na pravoúhlé liště o rozměru 38×12 mm v barvách a členění barevných polí shodně se stuhou.

3. Čestné uznání Za rozvoj národních výborů III. stupně

Medaile předávaná • čestným uznáním je

oboustranná o průměru 70 mm a je ražena z tom-baku. Na lici je státní znak ve středu pole tvaru pětिलístého květu z drobných lipových lístků, v-je-hož mezerách jsou reliéfy symbolů společenské základny (hornická kladiva, ozubené kolo a klas) a nadstavby (kniha a lyra). Na rubu je po obvodu nápis „Za rozvoj národních výborů“ psaný versálkami vytenčovaného hůlkového písma. Ve středu medailového pole je pětिलístek z lipových listů, je-hož stonky tvoří pětícípou hvězdu. Plochu medaile tvoří siluety panelových domů, z jejichž bočních stěn vyrůstají lipové květy, korespondující s cen-trální lipovou hvězdí. Pod touto hvězdí je zo-brazena rodina tvořená mužem, dítětem a ženou. Toto ztvárnění symbolizuje úlohu národních vý-borů v péči o občany. Medaile není závěsná a je uložena v krabici.

60

NARIADENIE VLÁDY

Slovenskej socialistickej republiky

zo 6. júna 1984,

ktorým sa zriaďuje čestné uznanie Za rozvoj národných výborov

Vláda Slovenskej socialistickej republiky nariaduje podľa § 9 ods. 4 zákona č. 62/1962 Zb. o udeľovaní vyznamenaní:

§ 1

(1) Na ocenenie zásluh jednotlivcov a kolektívov pracovníkov za mimoriadne aktívnu činnosť pri výstavbe a ďalšom rozvoji národných výborov sa zriaďuje čestné uznanie Za rozvoj národných výborov (ďalej len „čestné uznanie“).

(2) Udeľuje sa:

- a) čestné uznanie I. stupňa,
- b) čestné uznanie II. stupňa,
- c) čestné uznanie III. stupňa.

§ 2

(1) Čestné uznanie I. stupňa udeľuje vláda Slovenskej socialistickej republiky.

(2) Čestné uznanie II. stupňa udeľuje minister vnútra Slovenskej socialistickej republiky.

(3) Čestné uznanie III. stupňa udeľujú krajské národné výbory a Národný výbor hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.

§ 3

(1) Čestné uznanie sa udeľuje:

- a) poslancom, pracovníkom a členom kolektívnych orgánov a aktívov národných výborov za dlhoročnú obetavú, záslužnú a príkladnú prácu na národných výboroch,
- b) kolektívom pracovníkov národných výborov za vynikajúce pracovné výsledky,
- c) funkcionárom a pracovníkom štátnych orgánov, Komunistickej strany Československa, orgánov Národného frontu a organizácií v ňom

združených a ostatných socialistických organizácií, ktorí aktívne a úspešne spolupracujú s národnými výbormi, významnou mierou sa podieľajú na plnení ich úloh a prispievajú k zvyšovaniu politickej a odbornej úrovne výkonu štátnej správy alebo sa inak zaslúžili o ekonomický a sociálny rozvoj územných obvodov národných výborov.

(2) Čestné uznanie sa udeľuje spravidla k 9. máju alebo pri príležitosti významných pracovných alebo životných jubileí osôb uvedených v odseku 1. Čestné uznanie I. stupňa odovzdáva poverený člen vlády Slovenskej socialistickej republiky, čestné uznanie II. stupňa odovzdáva minister vnútra Slovenskej socialistickej republiky a čestné uznanie III. stupňa odovzdáva poverený funkcionár krajského národného výboru alebo Národného výboru hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy; z poverenia orgánov uvedených v § 2 môžu čestné uznanie odovzdávať i predstavitelia ďalších štátnych orgánov, orgánov Národného frontu a organizácií v ňom združených.

(3) Pri navrhovaní a rozhodovaní o tom, ktorý stupeň čestného uznania sa má udeliť, sa prihliada najmä na prínos jednotlivca alebo kolektívu pre rozvoj národných výborov a ich územných obvodov, na dĺžku úspešného výkonu funkcie alebo pracovného pomeru s národným výborom, ako aj na ich podiel v politicko-organizátorskej práci národných výborov, najmä pri zabezpečovaní oprávnených potrieb a záujmov občanov.

§ 4

(1) Návrhy na udelenie čestného uznania I. stupňa a čestného uznania II. stupňa podávajú ministri a ostatní vedúci ústredných orgánov, rady krajských národných výborov a rada Národného výboru hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy, Ústredný výbor Národného frontu Slovenskej socialistickej republiky a Slovenská odborová rada. Návrhy na udelenie čestného uznania I. stupňa podávajú uvedené orgány

prostredníctvom Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky.

(2) Návrhy na udelenie čestného uznania III. stupňa podávajú orgány uvedené v odseku 1 a rady okresných národných výborov, krajské výbory Národného frontu a krajské odborové rady.

(3) Návrh na udelenie čestného uznania sa podáva po predchádzajúcom prerokovaní s vedením orgánov a organizácií, kde navrhovaný občan pracuje, a so závodným výborom základnej organizácie Revolučného odborového hnutia, ktorej je navrhovaný členom.

(4) Návrhy na udelenie čestných uznaní sa podávajú tak, aby orgánom uvedeným v § 2 tohto nariadenia došli najneskôr tri mesiace pred začiatkom polroka, v ktorom má byť čestné uznanie odovzdané.

§ 5

(1) Tomu, komu sa udelí čestné uznanie, sa odovzdá medaila a diplom o udelení tohto uznania. S čestným uznaním I. stupňa a s čestným uznaním II. stupňa je spojené právo nosiť medailu.

(2) Výtvarné riešenie medailí je opísané v prílohe, ktorá je súčasťou tohto nariadenia vlády.

(3) Diplom a medaila odovzdané kolektívu pracovníkov národného výboru sa umiestnia na

čestnom mieste na jeho pracovisku. Jednotlivci nesmú nosiť medailu odovzdanú kolektívu.

§ 6

(1) Orgán, ktorý čestné uznanie udelil, môže ho odňať, ak sa jeho nositeľ svojím konaním stal nehodným čestného uznania alebo ak vyjdú dodatočne najavo skutočnosti o tom, že mu bolo čestné uznanie udelené nezaslúžene.

(2) Ten, komu bolo čestné uznanie odňaté, je povinný vrátiť diplom o udelení čestného uznania a medailu orgánu, ktorý spravuje veci čestného uznania (§ 7).

§ 7

(1) Veci čestného uznania I. stupňa a čestného uznania II. stupňa spravuje Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky.

(2) Veci čestného uznania III. stupňa spravujú krajské národné výbory a Národný výbor hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.

§ 8

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. júlom 1984.

Colotka v. r.

Príloha nariadenia vlády SSR č. 60/1984 Zb., ktorým sa zriaďuje čestné uznanie Za rozvoj národných výborov

Opis výtvarného riešenia čestných uznaní Za rozvoj národných výborov

1. Čestné uznanie Za rozvoj národných výborov I. stupňa

Medaila odovzdávaná s čestným uznaním je obojstranná, s priemerom 33 mm a je razená z tombaku. Na líci je v strede štátny znak na poli z lipových lístkov v tvare pälistového kvetu, medzi listami ktorého hviezdicovite vyrastajú lipové kvety. Na okraji medaily je nápis v medzikruhu od spodného stredu v smere hodinových ručičiek „Za rozvoj národných výborov“ písaný

verzálkami stenčovaného paličkového písma. Medaila je závesným krúžkom spojená so stuhou tkanou v dĺžke 58 mm a v šírke 38 mm s kónickým zložením k závesnému krúžku. Členenie pozdĺžnych farebných polí stuhy má v strede trikolóru vo farbách štátnej vlajky v poradí farieb zľava biela, červená, modrá v pásoch rovnakej šírky 3 mm. Trikolóra je na karmínovočervenom poli zľava i sprava v šírke 10 mm. Obidva okraje stuhy lemuje rumelkovočervený pás v šírke 4 mm. Na rube je figúra pracujúcej ženy od pásu nahor sto-

jacej medzi dvomi lipovými stromkami symbolizujúcimi národné republiky a ich rast. Ramenami a trikolórou obopína stromky do pevnejšieho celku symbolizujúceho federatívne usporiadanie štátu. Postava ženy spredu je v letnom pracovnom odeve, s holými ramenami a prostovlasou hlavou otočenou doprava v heraldickom smere hlavy leva v štátnom znaku.

Ak sa nosí len stužka medaily, je napnutá na pravouhlej lište v rozmere 38×12 mm vo farbách a členení farebných polí zhodne so stuhou.

2. Čestné uznanie Za rozvoj národných výborov II. stupňa

Medaila odovzdávaná s čestným uznaním je obojstranná, razená z tombaku, v tvare pravidelného päťuholníka vpísaného do kružnice s priemerom 35 mm. Na líci je reliéf štátneho znaku doplnený z ľavej i z pravej strany radom lipových lístkov so stopkami smerujúcimi špičkami listov k okraju poľa. Medaila je závesným krúžkom spojená so stuhou tkanou v dĺžke 58 mm a v šírke 38 mm s kónickým zložením k závesnému krúžku. Stuha je vo farbách trikolóry štátnej vlajky a tmavočervenej farby v nasledujúcom poradí: vonkajší okraj stuhy tvorí pruh modrej farby široký 2 mm, k stredu nasledujú z oboch strán pásy bielej farby široké 2 mm, stredové pole je červenej farby z oboch strán 12 mm široké, na tomto polí dominuje tmavočervený pás široký 6 mm. Na rube je stredový medailón trojčlennej rodiny tvoriaci stred päťlístového kvetu zloženého z platich lipových listov bez stopiek, na ktorých sú reliéfy symbolov

spoločenskej činnosti z výrobnéj oblasti (ozubené koleso, banícke kladivá a váhy s klasom), sociálnej (termálny prameň a strom), vedeckej a umeleckej (atómové jadro a lýra) a ideologickej (kniha a päťcípá hviezda). Po obvode lemuje päťlístový kvet nápis „Za rozvoj národných výborov“ písaný verzálkami stenčovaného paličkového písma.

Ak sa nosí len stužka medaily, je napnutá na pravouhlej lište v rozmere 38×12 mm vo farbách a členení farebných polí zhodne so stuhou.

3. Čestné uznanie Za rozvoj národných výborov III. stupňa

Medaila odovzdávaná s čestným uznaním je obojstranná, s priemerom 70 mm a je razená z tombaku. Na líci je štátny znak v strede poľa v tvare päťlístového kvetu z drobných lipových lístkov, v medzerách ktorého sú reliéfy symbolov spoločenskej základne (banícke kladivo, ozubené koleso a klas) a nadstavby (kniha a lýra). Na rube je po obvode nápis „Za rozvoj národných výborov“ písaný verzálkami stenčovaného paličkového písma. V strede medailového poľa je päťlístok z lipových listov, ktorého stopky tvoria päťcípú hviezdu. Plochu medaily tvoria siluety panelových domov, z bočných stien ktorých vyrastajú lipové kvety korešpondujúce s centrálnou lipovou hviezdou. Pod touto hviezdou je vyobrazená rodina, ktorú tvorí muž, dieťa a žena. Toto stvárnenie symbolizuje úlohu národných výborov v starostlivosti o občanov. Medaila nie je závesná a je uložená v krabičke.

61

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

z 12. marca 1984

o udeľovaní, zmene a odnímaní povolení na poskytovanie zahranično-hospodárskych služieb v oblasti kúpeľnej liečby a o kontrole týchto služieb

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu ustanovuje podľa § 22 písm. f) zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím:

Udeľovanie povolenia**§ 1**

(1) V žiadosti o udelenie povolenia na poskytovanie zahranično-hospodárskych služieb v oblasti kúpeľnej liečby (ďalej len „služby“) je žiadateľ povinný uviesť

- a) názov, sídlo a predmet činnosti,
- b) presné vymedzenie predmetu, rozsahu a spôsobu poskytovania služieb,
- c) koncepciu poskytovania služieb, ako aj predpokladané hospodárske výsledky za prvý rok činnosti,
- d) spôsob organizačného, personálneho, vecného a finančného zabezpečenia služieb.

(2) Žiadosť sa podáva na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktoré môže požadovať doplnenie žiadosti ďalšími údajmi.

(3) Ak žiadateľ neuvedie v žiadosti údaje uvedené v odseku 1, prípadne žiadosť nedoplní ďalšími údajmi (odsek 2), ministerstvo ho vyzve, aby zistené nedostatky odstránil, a určí mu na to primeranú lehotu. Ak žiadateľ tejto výzve v určenej lehote nevyhoví, ministerstvo žiadosť odmietne.

(4) Za podanie žiadosti o vydanie povolenia sa vyberá správny poplatok podľa osobitných predpisov.¹⁾

§ 2

Povolenie sa neudelí, ak poskytovanie služieb

- a) je v rozpore so záujmami štátnej zdravotníckej politiky a potrebami národného hospodárstva, alebo

- b) pre ktoré sa povolenie žiada, malo by za následok neúčelné organizačné usporiadanie služieb rovnakého alebo obdobného druhu.

§ 3**Zmena povolenia**

Ministerstvo môže po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu udelené povolenie zmeniť, ak nastanú zmeny v podmienkach, za ktorých bolo povolenie udelené.

§ 4**Odnímanie povolenia**

(1) Ministerstvo po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu udelené povolenie odníma, ak

- a) zanikol účel, pre ktorý bolo povolenie udelené,
- b) to vyžadujú dôležité záujmy štátnej zdravotníckej politiky alebo potreby národného hospodárstva.

(2) Ministerstvo môže po dohode s Federálnym ministerstvom zahraničného obchodu udelené povolenie odňať, ak sa pri poskytovaní služieb

- a) porušujú všeobecne záväzné právne predpisy,
- b) neplnia úlohy alebo nedodržiavajú podmienky určené v povolení,
- c) v určenej lehote neodstránili nedostatky zistené pri kontrole služieb.

§ 5

Oprávnené organizácie, ktorým bolo udelené povolenie na poskytovanie služieb, sú povinné zabezpečiť, aby pri ich poskytovaní nedošlo k poškodeniu hospodárskych a zahraničnopolitických záujmov Československej socialistickej republiky, najmä sú povinní chrániť devízové záujmy štátu, ako aj štátne, hospodárske a služobné tajomstvo.

¹⁾ Vyhláška Federálneho ministerstva financií, Ministerstva financií Českej socialistickej republiky a Ministerstva financií Slovenskej socialistickej republiky č. 162/1976 Zb. o správnych poplatkoch v znení vyhlášky č. 166/1980 Zb. (príloha — sadzobník I. položka 67).

§ 6

Kontrola

Kontrolu poskytovania služieb v oprávnených organizáciách vykonáva ministerstvo spôsobom určeným predpismi o postupe pri vykonávaní kontrolnej činnosti²⁾ so zameraním na spoločenské poslanie poskytovaných služieb. Kontroluje sa najmä, ako organizácia spĺňa podmienky v povolení na poskytovanie služieb.

Záverečné ustanovenia

§ 7

Povolenia na poskytovanie služieb vydané 1984.

pred účinnosťou tejto vyhlášky sa považujú za povolenia vydané podľa tejto vyhlášky.

§ 8

Povolenie na poskytovanie služieb sa nevyžaduje, ak ide o zabezpečovanie a vykonávanie recipročnej zahraničnej kúpeľnej liečby alebo liečebno-preventívnej rehabilitácie v pôsobnosti Federálneho ministerstva národnej obrany a ministerstiev vnútra pre príslušníkov ozbrojených síl a Zboru národnej bezpečnosti.³⁾

§ 9

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. augustom

Minister:

Prof. MUDr. Matejíček DrSc. v. r.

²⁾ § 21 zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím.

Vyhláška č. 75/1959 Ú. v., ktorou sa vydávajú metodické pokyny pre kontrolnú činnosť.

Zásady kontroly v národnom hospodárstve a v štátnej správe uverejnené pod č. 66/1982 Zb.

³⁾ § 18 ods. 2 písm. b) zákona č. 42/1980 Zb.

62

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskové chyby

ve vyhlášce Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 90/1983 Zb., ktorou sa určujú počty žiakov a učňov na jedného majstra odbornej výchovy v učebných a študijných odboroch v stredných odborných učilištiach, odborných učilištiach a strediskách praktického vyučovania, v slovenském vydání

V oddílu C — Študijné odbory a zamerania študijných odborov — má študijní obor 64-46-4 Kosmetička správně znít:

„64-46-4

Kozmetička

12 — 15

6 — 10

Pri práci so
zákazníkom
4—6 učňov na
1 majstra od-
bornej výchovy.“

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo práce a sociálních věcí**

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě se Státní plánovací komisí, federálním ministerstvem financí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR, Státní bankou československou a Ústřední radou odborů, **směrnice** ze dne 30. prosince 1983 čj. 31-7115-3102, 051283, **kterými se mění a doplňují směrnice** ze dne 17. ledna 1983 čj. 31-9333-3102 **o postupu při usměrňování mzdových prostředků.**

Změny a doplňky uvedené v těchto směrnících se týkají zejména podmiňujících ukazatelů k závazným limitům mzdových prostředků, přepočítacích koeficientů, podmínek pro přepočet mzdových prostředků, připočítatelných a odpočítatelných částek.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1984.

Směrnice byly rozeslány všem federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a krajským národním výborům, kde lze do nich nahlédnout.

Ministr vnitra Československé socialistické republiky

vydal podle § 122 a § 127 odst. 1 zákona č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, **nařízení č. 26** ze dne 7. prosince 1983 **o řízení ve věcech služebního poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti.**

V řízení ve věcech služebního poměru se postupuje podle tohoto nařízení i v případě, kdy služební poměr příslušníka skončil.

Nařízení nabylo účinnosti dnem 1. ledna 1984.

Do tohoto nařízení mohou nahlédnout na krajských správách Sboru národní bezpečnosti, ministerstvu vnitra České socialistické republiky, ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky a na Federálním ministerstvu vnitra v souvislosti s řízením ve věcech vyplývajících ze služebního poměru občané, kteří byli ve služebním poměru ke Sboru národní bezpečnosti, popřípadě pozůstalí po nich.

Slovenský banký úřad

vydal podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev **úpravu** z 2. apríla 1984 č. 110/1984 **o poskytovaní banických stabilizačných odmien pracovníkom Slovenského bankého úradu.**

Úprava nadobúda účinnosť 25. júnom 1984 a možno do nej nazrieť na Slovenskom bankom úrade.